

Ihan tavallinen Tuija

Tunnen paljon erilaisia parantajia, kaikki erittäin arvostettuja omalla alallaan. Vuosien varrella yhden jos toisenkin puheissa on tullut esiin yksi nimi. Hän on energiahoitaja, jonka palveluja moni parantaja itse käyttää: Tuija Tiippana. Kuka tämä nainen oikein on?

TEKSTI: Jenni Arbélius
KUVAT: Noora Putkonen

Yritin itsekin saada aikaa imatralaiselta Tuija Tiippanalta muutama vuosi sitten, mutta hän ei vastannut puheluun eikä tekstiviestiin. Tuijasta ei löydy mitään tietoa juuri mistään, hänellä ei ole nettisivuja, hän ei ole koskaan antanut haastattelua eikä mainostanut palveluitaan millään tavalla. Siksi yllätyin, kun hän tällä kertaa suostui haastattelupyyntöön. No nythän tämä mysteeri alkaa vihdoinkin selvitä!

Kummaksi itse itseäsi kutsut, parantajaksi vai näkijäksi?

– Kutsun itseäni Tuijaksi.

Tuija Tiippana, 51, on kutsunut itseään samalla, yhtä aikaa leikkisällä ja vakavalla tavalla, myös ammattira-

kastajaksi. Sillä nimellä hän kutsui itseään jo työskennellessään lastentarhanopettajana.

Tuija teki pitkään töitä erityislasten kanssa ja haki tapaa, jolla olla yhteydessä lapsiin, jotka eivät pysty ilmaisemaan itseään. Häntä askarrutti, miten päästä kiinni syvemmille tasoille.

Draamapedagogiikan opinnot eivät siihen tuntuneet riittävän, vaan matka jatkui luovuusterapeutin opintoihin. Koulutuksessa ei suinkaan opiskeltu kanavointia, mutta syystä tai toisesta Tuijan tietoisuus alkoi aueta. Hän valmistui vuonna 2000. Jo sitä ennen hänen eteensä ajautui vapaa-ajalla perheitä, joilla oli isoja ongelmia.

– Aloin nähdä näiden lasten menneisyyttä tässä elämässä, menneissä elämissä ja sukujen historiaa. Huomasin hämmästyneenä, että pystyn keskustelemaan tele-

paattisesti. Olin että oho, vai niin. En voinut kertoa, mistä tiedot sain, mutta sain vahvistuksen vanhemmilta, että esiin tullut tarina oli vaikkapa lapsen isän suvusta. Ymmärsin, mitä tapahtuu, mutta en yrittänyt loogisesti järjestää sitä. Ajattelin, että tämä on nyt minun kauttani annettu ja siinä se.

Ovi avautuu

Merkittävä askel tapahtui samoihin aikoihin kurssilla, jossa käsiteltiin musiikin vaikutusta tietoisuuteen. Tuija koki ensimmäisen kehostairautumiskokemuksensa kuunnellessaan pyhää katedraalimusiikkia.

– Tunsin irtautuvani kehostani ja kohoavani korkealle taivaaseen. Eteeni

KUVA: SHUTTERSTOCK

”Meillä kaikilla on henki sisällämme. Kun tulemme tänne, nappaamme myös sielumme mukaan. Sekin on hyvin rakkaudellinen, mutta sielussa on myös ihmisen näkökulmasta katsottuna äärettömän raskaita asioita, joita sitten käydään läpi. Ne voivat olla omia menneitä kokemuksia tai kollektiivisia asioita.”

ilmestyi valtava ovi, ilman seinää. Kuulin lujan äänen, joka sanoi, että älä aukaise ovea vielä, et ole vielä valmis. No, minähän aukaisin oven silti, Tuija nauraa.

Oven takana näkyi ihmismäisiä hahmoja ikään kuin nuotiopiirissä ja lähde, joka pulppusi maasta. Lähteen energia meni hahmoihin, se kiersi niissä. Ääni kehotti Tuijaa menemään lähteelle ja sanoi, että kyseessä on alkuaine, joka on ollut ihmisten käytössä, mutta jota ihmiskunta ei ole osannut oikealla tavalla käyttää. Ääni sanoi, että Tuija saa käyttää lähteen alkuainetta itseensä, perheeseensä, läheisiinsä ja hoitoihinsa. Että tämä alkuaine tulee olemaan kaikkien käytössä, mutta vielä sitä ei voi antaa kaikille.

– Itse ajattelin tuolloin, etten todellakaan ala mitään hoitoja tehdä. Että minä en miksiäkään hurumummuksi rupea pienellä paikkakunnalla. En kertonut kokemuksestani kenellekään. Olin kahden lapsen yksinhuoltaja Imatralla, millä minä olisin itseni elättänyt, ajattelin.

Samaan aikaan Tuijan ura lasten parissa oli lähtenyt todelliseen nousukiittoon. Tuloksia tuli ja tehtävää olisi ollut vaikka millä mitalla. Hänen työnsä tulokset huomattiin myös alan korkeammilla tasoilla, mutta samalla hänen todettiin olevan aikaansa edellä.

Alkoi burn-outin ja kroonisen masennuksen kierre. Tuijaa ajoi työssään vastuu lapsista ja hän palasi aina liian aikaisin töihin. Tuija oli töissä heti, kun hän pysyi vähänkään tolzillaan.

– Olin aivan liian suuri vastuunkantaja ja kova tekemään, toinen puoli oli, että olen myös osannut tehdä. Jo siinä päiväkotityössä oli se, että kuuntelin lapsia ja sitä, mitä sieltä nousee. Tein ehyttämistyötä kaiken sen perushomman lisäksi ja käytin luovia menetelmiä. Töitä oli liikaa, mutta minä myös kasvoin yli sen raamin, en mahtunut enää lastentarhan opettajan rooliin. Se ajoi arvoristiriitaan, se oli kuumottava kohta.

Töihin–sairaslomalle–töihin -kierre jatkoi vuosia ja niin pitkään, että Tuijalta lähti lopulta liikuntakyky, muisti ja kuulo. Siinä vaiheessa hän ymmärsi lopulta irtisanoutua.

Ohjaukseen antautuneena

Terveys, muisti ja kuulo palasivat takaisin, vaikka burn-out -väsymystä saikin nukkua pois useita vuosia. Tässä kohtaa Tuijan luokse tuli nuori mies, joka kysyi, että tietäisiköhän Tuija jonkun, joka osaisi auttaa. Mies koki, että hänellä oli menneissä elämässään ollut jotain häikkää, joka vaikutti nykyiseen elämään. Mies kertoi käyneensä kaikki maalliset terapiat läpi, eikä mikään ollut auttanut.

– Kuulin sanovani, että minä voin auttaa sinua. Minulle tuli sellainen rukous, jota käytän hoidoissani edelleen ja siltä seisomalta otin häntä päästä kiinni, aloin nähdä ja sanat alkoivat tulla suustani. Tämä mies kävi minulla kaksi vuotta, en kertonut asiasta kenellekään. Minun oli tehtävä asialle tilaa elämässäni ja sulatella sitä itse. Sitten

erosin jälleen, muutin ja tein tilaa tälle asialle elämässäni. Sen jälkeen asiakkaita on alkanut tulla.

Asiakkaita on riittänyt jo reilun kymmenen vuoden ajan. Aluksi Tuijaa pelotti. Hän lopetti kokonaan henkisen kirjallisuuden lukemisen, ettei vaan saisi sieltä mitään ideoita, joita alkaisi tuputtaa muille. Hän ei halunnut vahingossakaan manipuloida kenenkään elämää. Tuija tiesi liikkuvansa hyvin herkillä alueilla, eikä halunnut tuottaa mitään vahinkoa. Nykyisessä ammatissaan hän työskentelee vain aikuisten kanssa eikä ota lasten lisäksi vastaan asiakkaita, joilla on vakavia mielenterveysongelmia, koska heitä tällainen hoito ei palvele.

– Annoin sanojen tulla sanaalta, en edes tiennynt, miten lause loppuu. Alussa hoito oli hyvin hidasta, mutta ihmiset tulivat uudestaan. Hoidoissa olen transsitilassa, siinä tilassa minun on helppo liikkua, mutta fysiikalle se on raskasta.

Tätä työtä ei ohjaa mielen taso tai yritys olla hyvä. – Edellisessä työssäni halusin olla hyvä, mutta tässä minulla ei ole minkäänlaista kunnianhimoa, en ohjaa tätä millään tavalla itse. Asiakkaita saa tulla niin kauan kuin tulee, ja jos ei enää tule, teen jotain muuta.

Henkisyys on tavallista

Hän itse kuvailee kehittyvänsä hoitajana tietokonepelin tavoin. Tavallista on, että hänet aika ajoin ikään kuin pysäytetään lepäämään ja joskus se tapahtuu sairastumisen kautta. Pysähtymisen myötä hänelle tulee ikään kuin uusia ominaisuuksia. Millaisia ominaisuuksia, sitä hän ei voi kontrolloida. Anteeksianto on ollut mukana alusta asti, sen lisäksi on tullut armo ja siunaukset.

– Kuulostaa uskonnolliselta, vaikka minulla ei ole minkäänlaista uskonnollista taustaa. Sen olen ymmärtänyt, että omat heikkoudet minun tulee kohdata itsensäni, sen jälkeen voin välittää taas muille. Teen tasaisesti työtä ja elätän tällä itseni, mutta otan määrällisesti vain vähän asiakkaita vastaan, koska burn-out on sen tyyppinen sairaus, että vielä 18 vuoden jälkeenkin minun pitää olla hyvin tarkkana voimavaroistani, etten kuluta fyysisiä voimiani loppuun.

Osa Tuijan asiakkaista tulee ulkomailta. Jotkut ovat kiertäneet erilaisten gurujen pakeilla vuositolulla ja ihmettelevät, että miten Tuijan kotona on niin arkista. Toiset taas ovat vieneet henkisiin tai psykologisiin sfääreihin tutustumisensa niin pitkälle, ettei Tuijalla ole hajuakaan siitä, mistä he puhuvat. Ja kuitenkin, kaikilla ihmisillä on pohjimmiltaan kyse aivan samoista, inhimillisistä asioista. Menneistä kokemuksista, niihin liitetystä merkityksistä, tunteista, tarpeista. Hienot sanat tippuvat vähitellen matkan varrella.

– Minulle henkisyys on ihan tavallista. Ruoka maistuu erilaiselta, kun sitä tekee siunaten. Pyydän ohjauksen siihen, mitä ruokaa syön. Kaikki tapahtuu rukouksessa ja ohjauksessa, se on kuin sisään- ja uloshengitys. Pyydän, jos tarvitsen vaikka vaatteen juhliin ja se

”Meissä on se perusrakkaus, joka on kaiken elämän ylläpitäjä. Jos henki on kirkas valo, sielu näytetään minulle kullanvärisenä valona. Sielu on meille älyttömän tärkeä, olemme saaneet sen kullanne sinne rakenteeseen, koska vaikka mitä olisi tapahtunut, emme ole koskaan menneet hukkaan, kaikessa on aina kuitenkin tarkoitus ja merkitys.”

löytyy heti. Kaikki ihmiset pystyvät samaan arjessaan, se vaatii vain sitä, että sen tekee.

Tarvitsemme toisiamme

Uusi työ on tehnyt Tuijan arjesta rauhallisempaa. Tyhjat ihmissuhteet ovat jääneet, samoin miellyttäminen ja se, että tekisi jotain vain siksi, että muka pitäisi. Ennen hän ei koskaan sanonut suoraan, mitä ajatteli, nykyään hän sanoo suoraan. Ei ilkeämielisesti, mutta hän huomaa nostavansa arjessaan joissakin tilanteissa totuutta esiin.

Takana on myös vuosien jakso, johon ei kuulunut sosiaalisia kontakteja juuri lainkaan. Tänä aikana Tuija kävi myös useita eri sairauksia läpi. Muutenkin hänestä tuntui, kuin oman elämän tapahtumat olisivat olleet pikake-lauksella. Isoja, valtavia asioita tuli käsitteilyyn nopealla tahdilla.

– Jotkut ihmiset puhuvat henkisyydestä hörhöilyinä. Itse olen sitä mieltä, että tästä on kyllä hörhöily ihan helvetin kaukana. Tämä on totista totta, on kyse totuuden etsinnästä ja totuuden palojen löytämisestä. Jokaisella on omat koettelemuksensa, jollakin isommat ja jollakin pienemmät. Tietyt oppiläksyt on kirjoitettu sieluunne, olemme vieläpä ihan itse ne sinne kirjoittaneet. Ei ole mitään mieltä tuomita tai olla parempia siksi, että itsellä on pienemmät tai suuremmat koettelemukset.

Omat juttunsa Tuijan on pitänyt katsoa tarkkaan, ehjätä itsensä pala palalta. Edelleen hän kohtaa tasaiseen tahtiin omaa varjoaan, menneisyyttään, omia kasvukoh-tiaan ja satunnaisia sairauksia. Niissä hän käyttää apuna erilaisia täydentäviä hoitoja ja tarpeen vaatiessa lääkäreitä.

– Meidät ihmiset on rakennettu niin hienosti, että tarvitsemme toinen toisiamme. Toinen osaa antaa yhtä, toinen toista.

Seuraa hyviä viboja intuitiiviseen tulkintaan!

Intuitiivinen tulkinta vie sinut lempeästi syvälle omaan sydämeesi, tunteisiisi ja mieleesi. Se on voimauttava sisäinen matka, joka lisää itsetuntemustasi, selkiyttää tilannettasi ja tukee sinua kasvussasi. Vastaukset ovat jo sisällösi; tulkitsejasi autan sinua vain näkemään ne.

VAROITUS: HYVÄT VIBAT SAATAVAT INSPIROIDA JA AIHEUTTAA ILOISIA OIVALLUKSIA. LEVITESSÄÄN HALLITSEMATTOMASTI NE VOIVAT MYÖS KIRKASTAA AJATUKSIA JA OHJATA ETEENPÄIN, JA PAHIMASSA TAPAUKSESSA SAADA SINUT MUISTAMAAN, MITEN MAHTAVA TYYPPI OIKEASTI OLET.

Hyvien Vibojen viihtyisiä vastaanotto sijaitsee Vallilassa erinomaisten kulkuyhteyksien varrella. Voit myös tilata Skype-tulkinnan Hyvien Vibojen verkkokaupasta suoraan kotisohvallesi.

Leena Siitonen
Hyvät Vibat
leena@hyvatvibat.fi
Puh. 0400 380 710

www.hyvatvibat.fi
Leena Siitonen - Hyvät Vibat
@leenasitonen_hyvatvibat

Lähde elämäsi matkalle

Mikä olisikaan tärkeämpi, kuin matka itseen? Astrologia edistää itsetuntemusta ja pyrkii tuomaan tasapainoa elämäämme. Astu mukaan tutkimusmatkalle itseen sekä tutustu samalla astrologian maailmaan.

0700 8 1919 (1,99€ min+pvm)

Tutustu lisää osoitteessa www.veneika.fi

Johannan voit tavata myös
Minä Olen -messuilla
9. - 10.2.2019,
pöytä 117, 1krs
Varaa aikasi 041-5021669

Tuijan ohjeet aloitteleville parantajille

- 1 Rakasta itseäsi sellaisena kuin olet, älä kiellä mitään henkisyiden nimissä. Luovu sovulla siitä, mikä on jäänyt vanhaksi itsellesi, kuitenkin tuomitsematta sitä toisista. Anna persoonasi ja ihmisyytesi näkyä.
- 2 Laita työllesi rajat. Kirjaa työajat kalenteriisi ja uskalla sanoa Ei. Erotta työ ja vapaa-aika toisistaan.
- 3 Suostu loputtomaan kasvuun itsesi kanssa. Ota kasvu uteliaana sisäisenä matkana, jossa on erilaisia vaihteluita. Älä syyllistä itseäsi vaikeuksistasi, vaan ota kasvu vastaan hellästi, vaikka se repisikin joskus rajojasi.
- 4 Uskalla hakea apua. Hoida itseäsi ja hoidata myös. Et ole yksin ja tarvitset toista ihmistä, kuten me kaikki.
- 5 Hyväksy, että kyseenalaistat työsi aika ajoin. Tarkista, oletko vain väsynyt muiden auttamiseen. Se menee ohi lomalla ja levolla. Kun sinä muutut, työsi asemoituu uudelleen ja hetken olet tyhjän päällä. Energia on liikettä ja me olemme osa sitä. Hoitajana olet avoin tälle muutokselle ja yhteiselle kasvulle – se tuntuu sinussa itsessäsi. Tällaiset energiamuutokset menevät ohi ja saavutat taas tasapainosi.
- 5 Hyväksy omat lahjasi. Jotkut kokevat henkisen työn maallista tärkeämpänä. Kuitenkin kaikki on hengen tuotetta, kun suhtaudut rakkautella omiin lahjoihisi ja teet sitä, mikä on luontevaa ja palkitsevaa sinulle. Joskus hoitajuus on välivaihe itsensä löytämiselle. Nauti matkastasi!

Nykyään Tuijan elämässä on myös mies, joka ymmärtää herkän naisen elämää. Arki on hyvää ja rauhallista. Niin, ja toden totta: Tuija ei edelleenkään aina vastaa puhelimeen eikä tekstiviesteihin.

– Jotkut luulevat, etten vastaa puhelimeen siksi, että olen kiireinen. En ole kiireinen. Kyse on vain siitä, että tarvitsen todella paljon tavallista arkea työni vastapainoksi. Transsitilasta palaaminen voi kestää. Jos jään ikään kuin maailmojen väliin, olen kuin kävelevä zombi.

Sielu ja henki

Sanat eivät ole riittäviä kuvaamaan asioita, jotka ovat ihmisen ymmärrystä ylempiä, mutta Tuijalle esimerkiksi hengen ja sielun suhde näyttättyy niin, että kaikki ihmiset ovat samasta hengestä, samasta taajuudesta lähtöisin. Henki on puhdas rakkaus, valo ja valtava tietoisuuden taso, jossa ei ole erillisyyttä. Siellä voi kuitenkin eriytyä tarvittaessa.

– Meillä kaikilla on tämä henki sisällämme. Kun tulemme tänne, nappaamme myös sielumme mukaan. Sekin on hyvin rakkautellinen, mutta sielussa on myös ihmisen näkökulmas-

”Jotkut ihmiset puhuvat henkisyydestä hörhöilynä. Itse olen sitä mieltä, että tästä on kyllä hörhöily ihan helvetin kaukana. Tämä on totista totta, on kyse totuuden etsinnästä ja totuuden palojen löytämisestä.”

ta katsottuna äärettömän raskaita asioita, joita sitten käydään läpi. Ne voivat olla omia menneitä kokemuksia tai kollektiivisia asioita.

Kumman kanssa ihmisen sitten olisi hyvä olla yhtä, hengen vai sielun?

– Molempien. Ihminen on kokonaisuus. Meissä on se perusrakkaus, joka on kaiken elämän ylläpitäjä. Jos henki on kirkas valo, sielu näkyy minulle kullankärsäisenä valona. Sielu on meille älyttömän tärkeä, olemme saaneet sen kullankärsäisen rakenteeseen, sillä vaikka mitä olisi tapahtunut, emme ole koskaan menneet hukkaan. Kaikessa on aina kuitenkin tarkoitus ja merkitys.

Lisäksi Tuija on kokenut asiat niin, että kun ihminen ottaa kehon, hän valitsee vanhempansa ja saa syntymässään tietyn geeniperimän. Ihminen perii informaatiota suvultaan, aikaisemmista sielunvaiheista ja myös hengestä.

– Kehon kavereita ovat tunteet ja mieli. Mieli muodostuu ihmisyyden kokemuksesta. Silti mieleen välittyvät myös muutkin tasot. Ihminen on kokonaisuus ja siksi meillä on erilaisia paikkoja, joissa hoidetaan mieltä, kehoa, tunteita, sielua ja henkeä. Näitä kaikkia tarvitaan.

Tuija itse on hengen hoitaja. Tarkemmin sanottuna henki on täydellinen, puhdas rakkaus, valo ja tietoisuus, eikä henki itsessään tarvitse minkäänlaista hoitoa. Henki on kuitenkin se kanava, jota kautta Tuijan hoito lähestyy ihmistä. Hänen hoidoissaan tämä hengen taso pyrkii laajenemaan myös muille tasoille.

– Joku toinen hoitaa kehoa, se on se kanava, josta hän lähestyy ihmistä. Ja ihan samaan paikkaan päädytään, Tuija sanoo.

Entäs se näky alkuaineesta ja pulppuavasta lähteestä... Onko siitä kuulunut jotain vuosituhannen vaihteen jälkeen?

– Kyllä, olen myöhemmin ymmärtänyt näkemäni näyn merkityksen. En siihen aikaan vielä ollut valmis, aivan kuten ääni sanoi. Tämä ei ole mikään minun pamentoitavissani oleva asia. Samaa asiaa tekevät eri puolilla maailmaa eri ihmiset eri nimillä. Lähde ja sen alkuaine on puhdas rakkaus. ☁